

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Slidrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Slidrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.
Hebreeën 7:25b

Jezus bidt in de hemel. Daar is Hij echter niet begonnen met bidden. Op aarde werd reeds door Hem gebeden. Hij bad op de dag en in de nacht. Hij bad als Zoon, als Knecht, maar ook als Borg. Nimmer vergat Hij de Zijnen in Zijn gebed. Na Zijn opstanding, na Zijn hemelvaart zet Hij Zijn priesterlijk werk voort.

Het delen in de eer, de gunsten, de heerlijkheid van Zijn Vader hebben Hem er niet toe geleid om niet meer te bidden. We kunnen dit zelfs zeggen, dat Zijn verhoging, Zijn verheerlijking Hem des te meer aanspoort om te bidden. Te bidden voor al de Zijnen. Hij bidt steeds voor hen en of ze nu wonen in Nederland, Amerika, Rusland of Spanje, niet één wordt er door Hem vergeten.

Droeg de oud-testamentische hogepriester heel het volk op zijn hart, Jezus Christus, de Priester van het huis Gods, draagt de namen van de Zijnen in Zijn hart. Hun namen staan gegraveerd in Zijn hart. En niet één naam wordt geschrapt. Men haalt zelf wel eens een streep door de naam. Men kan het soms voor zichzelf niet meer geloven, dat de naam in Zijn hart staat. Een ander hoort wel bij de Zijnen, maar ik niet meer. De Heere blijft echter de Getrouwe. Wat uit Zijn lippen ging, blijft vast en onverbroken. „Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond mijns Vredes zal niet wankelen, zegt de Heere, uw Ontfermer.”

Zijn Woord maakt Hij steeds waar. Niet één der Zijnen, hoe gering ook naar de wereld, of hoe zwak ook in het geloof, wordt voorbijgezien. Hij weet Zich één met allen. Vandaar dat Hij voor allen bidt. Waarvoor Hij moet bidden, behoeft Hij niet te vragen. Hij weet, wat elk nodig heeft. Het leven op aarde, hun leven is Hem niet onbekend.

Hij kent al de Zijnen door en door. Het is Hem bekend, dat ze zwak van moed zijn en klein van krachten, stof van jongsaf. Hij weet, dat ze leven in een wereld, die in het boze ligt. Het is Hem bekend, dat er gestreden moet worden tegen de satan, de wereld, de zonde en eigen hart. Hij weet, dat men genade, verzoening, bewaring nodig heeft. Kracht en moed om op de levensweg verder te kunnen gaan. Om dit alles bidt Hij en dat voortdurend.

Hij bezit het onvergankelijke leven en daarop stelt Hij Zich steeds voor de Zijnen voor het aangezicht van Zijn Vader. Hij wil dit ook. Hij heeft Zijn volk hartelijk lief. Hij leeft dus om te bidden.

Welk een troost voor een zondaar, die niet bidden kan naar de eis van Gods heilgdom. Op aarde wordt geklaagd vanwege het vormelijke bidden, het ongevoelige bidden. Hier moet beleden worden, dat het bidden met vele zonden bevlekt en besmet is. Op de wereld wordt soms niet gebeden.

Als het me tegenzit, wil ik niet bidden. Men durft soms ook niet te bidden. Men ontdekt zonde, schuld in eigen hart. Nu bidt deze Priester voor mensen, die niet bidden kunnen

en soms ook niet bidden willen. Op aarde kan het bidden gestaakt worden. Het gebedsaltaar verlaten. In de hemel geschiedt dit nimmer. In de hemel wordt altijd gebeden. En het hemelse gebed wordt zeker gehoord en verhoord.

De vrucht wordt bemerkt op aarde. Door Hem is er een delen in het leven Gods. Door deze Priester de inlating des Heeren met een zondaar. Door Hem onderwijs. Door Hem vrij-spraak, vergeving van zonden. Door Hem vrede met God. Door Hem bewaring. Door Hem een toevorst op God, zodat in een zeer donkere levensnacht getuigd kan worden van Zijn goedertierenheid, Zijn trouw en liefde. Door Hem alles wat onmisbaar is voor leven en sterven. Door Hem een toegang tot de troon der genade. Komt, laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade.

Ik hef tot U, Die in de hemel zit
Mijn ogen op, en bidt.

Is dit uw levensgestalte? Uw levensgebed? Dan bent u één der Zijnen. Dan bidt Hij ook voor u!

Ds. M.C. Tanis

VAN DE REDAKTIE

1. Het bleek gewenst ook het vorige nummer uit 6 pagina's te doen bestaan. In verband daarmee zullen er nu vermoedelijk drie nummers van 4 pagina's verschijnen.

2. **School voor Dundas en Hamilton** — Sedert de vorige verantwoording ontvingen we voor dit doel via de kerkeraad van Alphen aan den Rijn f 10,—, van A. B. f 25,—, van de zendingscommissie te Elburg f 250,—, van B. M. f 25,— en van A. B. te V. f 200,—. Hartelijk dank.

3. **Arbeid onder de Joden te Toronto** — We ontvingen van de Chr. Geref. Kerk te Urk, Eben Haëzer, een bedrag van f 1650,— en van B. M. een gift van f 25,—. Ook hiervoor hartelijk dank.

4. Wat betreft de school nog het volgende. In The Messenger, het orgaan van de Free Reformed Church of North America van november 1977 staat een oproep voor een hoofd en onderwijzend personeel. Het adres voor sollicitatie is The Rehoboth Christian School Society, c/o Mr. J. Hamstra, R.R. 1, Millgrove, Ontario, LOR 1VO CANADA. D.V. zal de school in september 1978 worden geopend.

B.

CATECHISMUS, leerboek van de orde des heils. Zondag 35.

Het gaat in het tweede gebod, bij de behandeling van Zondag 35, om onze innerlijke verhouding tegenover de Heere, de God des Verbonds. En daar wij op de erve des verbonds leven in verbondsgemeenschap met de Heere, hebben wij met ernst te letten op de innerlijke beleving des harten, want de Heere ziet naar waarheid in het binnenste. Of Zijn beeld, dat bestaat in kennis, gerechtigheid en heilgheid, ons wel recht dierbaar is, om te mogen leven in Zijn gunst en gemeenschap. En dat is het delen in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

Gaan wij daaraan voorbij, dan is het deelachtig worden van Zijn Goddelijke natuur door de Middelaar des verbonds niet echt ons le-

VAN DE ADMINISTRATIE

Wie kan mij helpen aan de juiste adressen van: F. Kroon, J. Plassensteeg 5, Nijkerk en H. Korf, Surinamstraat 47, Urk? Bij voorbaat dank! Met de mededeling van de P.T.T. vertrokken, kwam ons blad retour. Voorts volgt hier een belangrijke mededeling, n.l. dat voor de betaling van de 13de jaargang (1978) in begin van januari acceptgirokaarten zullen worden toegezonden. Zij die reeds voor 1978 hebben betaald, kunnen die kaart naast zich neerleggen. Hierbij wel het verzoek aan hen, die voor 1977 nog steeds niet hebben betaald, dan gelijk daaraan te voldoen. Wij zien belangstellend uit, dat al het achterstallige betaald wordt.

Met dank mogen wij vermelden aan overbetalingen en giften te hebben ontvangen f 141,50 en tevens dat een 4-tal nieuwe abonnees konden worden genoteerd.

Adm.: „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 704350.

v. d. L.

vensbeginsel. Wat ons, hoe goed overigens ook bedoeld, de uitwendige verbondsgemeenschap doet houden voor het wezen der zaak. Wat Israël deed vervallen in een godsdienst van gesneden beelden, of deed komen tot het maken van enige gelijkenis, tot onderhouding van de godsdienst, alsof dat de ware was, om daarvoor te buigen en die te dienen.

En door daarin voort te leven, werd niet geluisterd naar de Heere, waarom die godsdienstige misdaden gestraft werden tot in het derde en het vierde geslacht, door hen alsdan te verstoten.

En al leven wij met ons historisch geloof in een rechtzinnige godsdienst, dan gaat dat toch met godsdienstige denkbeelden gepaard, die ons doen blijven in de staat van ongelooft en vijandschap. Daarmee kunnen we dus niet komen tot het deelachtig worden van de liefde Gods. Want de Heere uw God zegt, dat Hij barmhartigheid doet aan duizenden dergenen, die Hem liefhebben. Alleen in het geloof dat door de liefde werkt, kan het hart versierd worden met Zijn beeld, door de wet der liefde te graveren in het hart. En dat is het deelachtig worden van de Goddelijke natuur, waardoor het hart komt tot de onberouwelijke keus om de Heere te vrezen, in de onderhouding van Zijn geboden. Om zo in die weg des geloofs en der waarachtige bekering, te mogen delen in Gods barmhartigheid, tot het smeken van Zijn vaderlijke liefde in de Middelaar des Verbonds. En op grond daarvan noemde de Heere Efraim een dierbare zoon, een troetelkind, aan wien Hij ontfermend dacht.

Het gaat dus om het liefhebben van de Heere en daarin is het beeld van Gods liefde in Christus, door de dierbare werkingen van Zijn Geest. En als dat in ons hart en leven gemist wordt, dan leven wij nog bij onze godsdienstige denkbeelden, al zijn wij in onze belijdenis nog zo rechtzinnig en vervuld met godsdienstijver, gelijk als de rijke jongeling. Want hij miste het liefhebben van de Heere.

Maken wij het deelachtig zijn van de liefde op uit hetgeen wij voor de Heere doen, dan is dat niet meer dan liefde van de algemene genade. En die liefde is ook nog wel te waarderen, als men dat maar niet houdt voor het beeld van de liefde Gods, als vrucht van het wederbarende werk van Gods bijzondere genade, "die Hij zonder ons in ons werkt."

Het is groot als ons oog open is voor het gemis van die liefde. Want in het deelachtig zijn van die liefde, zegt het hart: "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft." Het is dus een liefhebben waarin wij de Heere tot Getuige hebben, want zij gaat van Hem uit en wordt door Hem bekroond.

En nu komt de Heere tot ons in Zijn Woord met de volheerlijke openbaring van Zijn liefde, door de Zoon van Zijn liefde. Want in verband van het spreken door de Heere Jezus met Nikodemus, over de noodzakelijkheid en de mogelijkheid van de wedergeboorte, heeft Hij gezegd, om hem daarin te onderwijzen en te bemoedigen: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."

Waaruit ons duidelijk blijkt, dat de mens die lijdelijk is in de wedergeboorte, niet lijdelijk gesteld wordt tegenover de wedergeboorte, maar verantwoordelijk, want die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden. De Heere wil dat wij ons historisch geloof productief maken in het gebed door te smeken om wederbarende genade. En in het natuurlijke leven weten onbekeerden wel wat gebedsverhoring is, door de Heere te bidden in de nood der omstandigheden.

Maar daarom moeten wij niet denken dat bidden helpt alsof er iets goeds door opgewekt zou worden. Want dat is niet in de mens, dat kan alleen verwacht worden door het wonder van wederbarende genade.

Waarom wij ons hebben te verdiepen in het Woord des Heeren, de openbaring van Gods ontfermende liefde in Christus, want dat is het zaad der wedergeboorte. En het is de Heere Die daarin tot ons spreekt, om door Zijn Geest dode zondaren levend te maken. Want in Hem is het leven, Die gezegd heeft: "Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, de ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons van God, en die ze gehoord hebben zullen leven".

En in die ure wordt het hart omstrengeld met het meetsnoer van Zijn ontfermende Liefde, om door Zijn goedertierenheid getrokken te worden uit de duisternis, tot Zijn wonderbaar licht. En het is in die liefde, dat het hart de Heere liefkrijgt, daar de wet der liefde geschreven wordt door Zijn Geest in het hart. Het wordt in hem een fontein springende tot in het eeuwige leven, want het hart bekomt een innig vermaak in Zijn dienst door de onderhouding van Zijn geboden.

In de liefde is het beeld des Heeren, dat door de oefeningen en beproevingen van het geloof, dat door de liefde werkt, steeds dieper gegraveerd wordt in het hart, om de Heere aan te kleven. En zo wordt de gelovige ook weer door Zijn kastijdende liefde gebracht op het rechte spoor, om het hart van zijn afdwalen te zuiveren. Wat het hart dan steeds meer klaarheid doet bekomen in de barmhartigheid van Zijn ontfermende liefde. Want de Heere neemt Zijn kinderen door de blijken en bewijzen van Zijn barmhartigheid, naar lichaam en ziel, en voor tijd en eeuwigheid, voor Zijn rekening. Want Hij weet hoe zwak van moed en hoe klein zij zijn van kracht. En zo komt de Heere degene die Hem lief mochten krijgen, Zijn barmhartigheid te bewijzen, om in Zijn kracht en dat is door Zijn liefde, te volharden. Want Hij laat niet varen het werk Zijner handen, tot bevestiging in het beeld van Zijn liefde, waarmee Hij het hart kwam te versieren.

En dat beeld is door de zalving van Christus het beeld van Christus. Want Christus leeft door Zijn Geest met het beeld van Zijn ambtelijke bediening in het hart. Om zo de beelden als boeken der leken niet te dulden, maar te verwerpen in de kracht van Christus door het geloof.

Want wij moeten niet wijzer zijn dan God, Die Zijn Christenen niet door stomme beelden, maar door de levende verkondiging van Zijn Woord wil onderwezen hebben.

De Heere is in Zijn heilige tempel met de levende verkondiging van Zijn Woord. Wat ons met blijdschap doet denken aan het woord van Petrus, uit zijn tweede brief: "En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op het licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de Morgenster opga in uw harten".

Het gaat in deze vraag van Zondag 35 om de levende verkondiging des Woords. Hier gaat het dus niet om het boek der natuur waarin alle schepselen groot en klein als letteren zijn, maar om het Boek der Schriftuur, het Boek van de grote Levensvorst Jezus Christus. En de verkondiging van Gods volheerlijke heilsopenbaring in Jezus Christus tot zegen en zaligheid van zondaren, is de levende verkondiging van Zijn Woord. Het gaat om het leven met de Heere in het geloof, en dat is het leven

van de gelovigen in de Heere. De Heere spreekt door Zijn Woord en Geest naar het hart van Jeruzalem. Wat in het profetische Woors is geopenbaard, is op de berg der verheerlijking bevestigd met dit Woord: "Deze is Mijn geliefde Zoon in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb". En nu moet het profetische Woord niet alleen gepredikt, maar ook ter harte genomen worden, daar het ons de grote levensvorst aanwijst en aanprijst, opdat de dag van Zijn komst zou aanlichten, en Hij als de Morgenster zou opgaan in onze harten. Om Hem hier recht te leren kennen door het geloof en eenmaal door Hem te aanschouwen als de Zon der gerechtigheid. Want Zijn gerechtigheid redt van de dood en schenkt het eeuwige leven. Opdat wij hier door Zijn licht zouden leren leven als kinderen des lichts. Om eenmaal ten volle verzadigd te mogen worden met het beeld des Heeren. Om hem alsdan in dat licht ten volle te verheerlijken. En dat was van ouds al de levende verkondiging van Zijn Woord, om er door wijs gemaakt te worden tot zaligheid.

Soest.

R. Kok.

NAAR DE KATECHISSATIE

219

VAN DE VOLEINDING

Het eeuwige leven

Onze Apostolische belijdenis (de twaalf artikelen) geeft vier bijzondere weldaden aan, welke aan de Kerk des Heeren gegeven zijn, namelijk twee in dit leven en twee na dit leven. In dit leven: „de gemeenschap der heiligen” en de „vergeving der zonden” en twee weldaden na dit leven, namelijk de „Opstanding des vleses” en „het eeuwige leven”.

Treffend is dit verband. De „vergeving der zonden” ligt tussen de weldaden, welke de levende kerk ontvangt in dit leven en die na dit leven. Het wijst duidelijk aan, dat de weldaad van de vergeving der zonden noodzakelijk is, om deel te ontvangen aan het „eeuwige leven”, na het sterven, ofschoon het „beginzel” hiervan in dit leven reeds wordt gekend door Gods kinderen.

De vergeving der zonden is een weldaad, welke door het GELOOF wordt gekend. Naar mate het ware zaligmakende geloof wordt beoefend, zal de troost en de zekerheid worden ervaren als door een nadere daad van het geloof, waarover we al eerder hebben gehandeld.

HET EEUWIGE LEVEN

Wie zal zich volkomen kunnen voorstellen, wat dit eeuwige leven zal zijn? Lezen we niet in 1 Kor. 2:9: „Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgekomen, hetgeen God bereid heeft, dien, die Hem liefhebben.”

De dichter van psalm 31 kon het ook niet omvatten. Want hij roept uit: „O, hoe groot is Uw goed dat Gij weggelegd hebt voor diegenen, die U vrezen!”

Onze Heidelberger spreekt in Zondag 22 van een „eeuwige vreugde”.

Zo staat het eeuwige leven tegenover het eeuwig verderf als een eeuwige smart der wanhoop. De eeuwige zaligheid tegenover een eeuwige rampzaligheid.

Deze tegenstellingen zou een mens moeten aangrijpen tot ernstig, nauw onderzoek, welke toekomst men tegemoet reist: één van beide: of een eeuwig wel, of een eeuwig wee! Het zal een eeuwig wel zijn voor hen, die hier hun rampzalige staat leren kennen en daaruit verlost worden in de weg der verzoening met God, door Christus, bij de bearbeiding van de Heilige Geest.

Anderzijds zal het een eeuwig wee zijn voor degenen, die zonder genade en zonder Christus sterven! Dat zijn zij, die nooit arm zondaar voor God zijn geworden en nooit een Borg voor hun schuldige ziel hebben nodig gekregen.

Och, dat we nog bedenken, wat tot onze vrede is dienende, eer het voor eeuwig te laat is! Wij moeten in dit leven deel ontvangen aan het „beginzel” der eeuwige vreugde, waarop we nader willen terugkomen.

HET EEUWIGE LEVEN

Al zal dit door Gods kinderen nooit kunnen omvat worden, toch heeft de Heere wel een en ander ervan in Zijn Woord geopenbaard, niet al-

leen wat Gods kinderen direct na het sterven mogen smaken, wanneer hun ziel van stonden aan tot Christus haar Hoofd zal worden opgenomen”, (antwoord op vraag 57 van Zondag 22, H. Kat.), maar vooral ook na de opstanding des vleses, wanneer de verlostte ziel zal verenigd zijn met het verheerlijkte lichaam. Dan zal de volkomen zaligheidsgenieting worden gekend in „complete” zin, zo zouden we het willen uitdrukken, dat is dus naar ziel en lichaam. Want we bedoelen met het woord „compleet” te doen uitkomen, dat de zaligheidsgenieting na het sterven van Gods kinderen al onuitsprekelijk heerlijk is, wat de ziel betreft.

Maar nu gaat het hier om de laatste weldaad, welke de kerk ontvangt, namelijk het „eeuwige leven” na de opstanding des vleses, dus bij de vereniging van ziel en lichaam, welke bij de tijdelijke dood werden gescheiden.

Dit eeuwige leven zal dan in volkomen harmonische samenbinding gekend worden en wel in vierderlei zin.

Allereerst zulk een samenbinding van ziel en lichaam. Wat de ziel betreft, zal er geen bestrijding meer zijn, want al de vijanden zijn voor eeuwig buitengeworpen in het eeuwig verderf, de eeuwige dood. Er kunnen geen inzinkingen in het zieleleven zich meer voordoen, want er zal geen zonde, geen inwonende verdorvenheid en geen afdwalingen meer zijn.

En wat het verheerlijkte lichaam aangaat, zo zullen er geen gebreken en zwakheden, geen ziekte, geen rouw-tranen zich voordoen. Er zal ook geen spijs meer nodig zijn, want het verheerlijkte lichaam zal door de geest gevoed worden, vanwege de gemeenschapsgenieting met God. Wat de geest wil, volbrengt het lichaam, want dat kan dit lichaam.

Zo zal er in de tweede plaats een volkomen harmonie bestaan tussen het verheerlijkte lichaam en de aarde. Hier in deze bedeling is er niet altijd een vast punt voor onze voet. Denk aan de aardbevingen. Hier is beveiliging en bescherming nodig. Hier zijn er de afstanden, die wel-is-waar door de technische ontwikkeling spoedig afgelegd kunnen worden, maar die in de gelukzalige staat der verheerlijking tijdelijk zijn weggevallen want er zal een onbeperkt verkeer zijn tussen de hemel en de aarde. Voor het verheerlijkte lichaam zal de wet der zwaartekracht geen zin meer hebben. Zal dat lichaam dan zagezegd ook „geest” zijn? Neen, de substantie van het lichaam blijft, maar... in verheerlijkte zin. De apostel spreekt van een „geestelijk lichaam”, dat opgewekt zal worden. Dat zal zijn van geestelijke substantie.

Wij kunnen ons zulk een verheerlijkte staat niet voorstellen, daar wij aan tijd en plaats gebonden zijn. Wel moeten we in dit verband nog even opmerken, dat het verheerlijkte lichaam kinderen niet alomtegenwoordig zal zijn.

Dat geldt alleen van het Goddelijke Wezen zelf. De gelovigen zullen aan Christus' verheerlijkt lichaam gelijkvormig zijn. In Filippenzen 3:21 schrijft de apostel: „Die ons vernederd lichaam (als lichaam der vernedering) veranderen zal, opdat het gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam.”

Voorts zal in het eeuwige leven een volkomen harmonische samenbinding genoten worden ten opzichte van de GEMEENSCHAP DER HEILIGEN. „Zij zullen aanzitten in het Koninkrijk der hemelen met Abraham, Izak en Jacob.” (Matth. 8:11).

Maar ten slotte zal dat de allerzalgste en alles overtreffendste heerlijkheidsgenieting in het eeuwige leven zijn: de storeloze volkomen gemeenschapsoefening met de Drieënige volzalige God Zelf, de volle genieting van al Zijn heerlijke deugden, van Zijn liefde, van Zijn gunst, van Zijn vrede en dienst!

Zo heeft de Heere in Zijn Woord het eeuwige leven voorgesteld onder verschillende beelden. O.a. als een erfenis, als een kroon, als een maaltijd, als een bruiloft.

Het zal echter voor ons de allervoornaamste zaak moeten zijn, of wij eens deel zullen krijgen aan die heerlijke staat der gelukzaligheid van het eeuwige leven!

Maar, dan zullen we hier iets moeten kennen van het BEGINSEL van die eeuwige vreude, welke geboren wordt uit de ware droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt! II Kor. 7:10.

Hierover nader D.V. in een volgende les. En dat

HULP VOOR ANDHRA PRADESH

In de staat Andhra Pradesh (India), waar de Stichting Woord en Daad honderden kinderen financieel zijn geadopteerd en waar tevens hulp wordt geboden aan lepra patiënten, zijn door een vloedgolf duizenden mensen verdrinken. Woord en Daad vraagt dringend hulp voor directe steun in dit gebied.

„Stichting Reformatorische Hulpactie Woord en Daad”, giro 30.20.900, Velp (G.), met vermelding Andhra Pradesh.

GENERALE SYNODE 1977

6

De volgende dag, 8 september, zijn de synodelen weer tijdig in het kerkgebouw samen.

Na de opening van de vergadering met zingen, Schriftlezing, gebed en appèl spreekt de Voorzitter Prof. Graham toe, die daarna heengaat. Er komt nu een zeer belangrijke zaak aan de orde, namelijk de instructie van de Particuliere Synode van het Noorden.

De Generale synode constateert. Zo begint de instructie. Dan volgen negen constatering en gaat de instructie als volgt verder:

spreke uit 1. dat naast het Oudtestamentische lied ook die liederen, waarin het heilshandelen Gods in Jezus Christus centraal staat, een plaats in de eredienst behoren te hebben;

2. dat het daarbij, principieel gezien, niet noodzakelijk is, dat de gemeente zich beperkt tot het zingen van Oud- en Nieuwtestamentische berijmde Schriftgedeelten, maar dat ook andere liederen gezongen kunnen worden, mits deze aan de hierboven vermelde eis voldoen;

en besluite art. 69 K.O. aldus te wijzigen:

„In de eredienst zullen de Psalmen gezongen worden, alsmede berijmde Schriftgedeelten en liederen, waarvan de inhoud in overeenstemming is met Schrift en belijdenis, door de Generale Synode vast te stellen”.

Er was een toelichting aan de instructie toegevoegd.

De synodale commissie was niet een van gevoelen omtrent de instructie. Er waren daarom twee rapporten, een van de meerderheid (vijf leden) en een van de minderheid, de predikanten Brons en Vlietstra.

We zouden graag uitvoerige aandacht willen schenken aan de inhoud van beide rapporten, maar we moeten ons beperken. Toch kunnen we niet nalaten allereerst een stuk van het meerderheids-rapport over te nemen. We lezen daarin het volgende:

Bijzondere aandacht gaf de meerderheid van de commissie aan het in de toelichting van de instructie onder 5 gestelde, met name waar het gaat om de eenheid en herkenbaarheid van onze kerken, waarvan sommigen menen, dat deze door het vrijgeven van gezangen voor de eredienst verder teloor zou kunnen gaan. Dit argument woog de meerderheid van uw commissie zwaar. Toch meende zij op grond van dit argument niet te kunnen adviseren een bijbels legitieme zaak aan de vele gemeenten, die ten deze een sterk verlangen hebben kenbaar gemaakt, te onthouden. De zaak van eenheid en herkenbaarheid wordt naar het oordeel van de meerderheid van uw commissie door meer en belangrijker zaken bepaald dan door de onderhavige.

Bovendien is zij van oordeel, dat binnen de kerken meer begrip zal moeten groeien voor het feit, dat de vormen van geloofsbeleving en geloofsuiting - al naar de geestelijke structuur van de gemeente - verschillend kunnen zijn zonder dat men het op het punt van de fundamentele vragen van geloof en leven oneens hoeft te zijn.

Concluderend stelt de meerderheid van uw commissie u voor uit te spreken:

De Generale Synode, kennis genomen hebbend van de instructie 8.04 van de P.S. van het Noorden, overwegend

1. dat de kerk des Heeren in de gemeentezang een rijk middel heeft gekregen om haar geloof tot uitdrukking te brengen;
2. dat de gemeente mét Israël in het psalm-

boek een grote schat aan liederen heeft, waarvan zij het gebruik niet zonder grote geestelijke schade achterwege kan laten;

3. dat de gemeente het Oude én het Nieuwe Testament heeft ontvangen als het ene Woord van God;
4. dat het Nieuwe Testament getuigt van de vervulling van de heilsdaden die de Heere heeft verricht in het zenden van Jezus Christus en de uitstorting van de Heilige Geest;
5. dat de oude kerk van het begin af dit vervulde heilshandelen Gods als van beslissende betekenis voor haar bestaan heeft onderkend;
6. dat als gevolg daarvan de gemeente van meet af aan op de eerste dag van de week bijeenkwam, belijdend dat haar bestaan alleen rust in het kruis en de opstanding van Jezus Christus als de vervulling van het heilshandelen van God in het Oude Testament;
7. dat de gemeente wordt opgewekt om uitdrukking te geven aan haar geloof door het lied (Ef. 5 :19,20; Col. 3:16);
8. dat onze kerken in het verleden terzake van het zingen van gezangen in de eredienst altijd grote waakzaamheid hebben betracht door een afwijzend standpunt in te nemen (Dordrecht 1618/19; 1836; 1937).

constaterend,

1. dat er een schat aan liederen bestaat, die niet direct berijmde Schriftgedeelten zijn, maar die wel voldoen aan de eis, die ook gesteld wordt aan andere onderdelen van de eredienst (prediking, gebeden, liturgische formulieren), n.l. dat de inhoud ervan moet beantwoorden aan Schrift en belijdenis;
2. dat er in vele gemeenten de behoefte blijkt te bestaan, het heil dat God ons in Christus geeft, ook in zulke liederen te bezingen, getuige het feit, dat ze dikwijls, met name op de christelijke feestdagen, voor het votum en na de zegen gezongen worden;

van oordeel,

1. dat in de instructie gevraagd wordt om een bijbels legitieme zaak;
2. dat de in bovengenoemde uitspraken der kerk beoogde waakzaamheid zeker ook betracht kan worden indien bij het vaststellen van toe te laten liederen door de Synode strikt het criterium gehanteerd wordt van overeenstemming met Schrift en belijdenis;

sprekt uit,

1. dat naast het Oudtestamentische lied ook die liederen, waarin het vervulde heilshandelen Gods in Jezus Christus centraal staat, een plaats in de eredienst mogen hebben;
2. dat het daarbij, principieel gezien, niet noodzakelijk is, dat de gemeente zich beperkt tot het zingen van Oud- en Nieuwtestamentische berijmde Schriftgedeelten, maar dat ook andere liederen gezongen kunnen worden, mits deze aan de hierboven vermelde eis voldoen;

en besluit

art. 69 K.O. aldus te wijzigen:

„In de eredienst zullen de Psalmen gezongen worden, alsmede berijmde Schriftgedeelten en belijdenis, door de Generale Synode vast te stellen.”

De meerderheid van de commissie stelt zich dus achter de instructie van de Particuliere Synode van het Noorden.

B.

VOOR DE JEUGD

Beste Jongelui!

De brief aan Filemon 12

„Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden.”

Fil. : 4.

We hebben de vorige keer iets over „bidden” proberen te zeggen. Daar is natuurlijk nog veel meer over te zeggen.

Paulus had als farizeeër het bidden geleerd. Maar met zijn farizeïstische gebeden kon hij de Heere niet behagen. Hij behaagde er alleen zichzelf mee. En de Heere walgde er van.

Hij leerde pas echt bidden, toen hij op de weg naar Damascus staand gehouden werd. Ja, hij werd echt „staande” gehouden, stilgezet, tot stilstand gebracht op de weg die zo naar de hel voerde. Doch dat wist de arme man niet. Zo

lang een mens nog onbekeerd is, en dat geldt ook van een jong mens, weet hij niet hoe namelijk ongelukkig hij is. Daar moet hij allemaal achter gebracht worden.

Tegenwoordig zijn alle kerkmensen zo ongeveer gelukkig, zonder ooit ongelukkig geweest te zijn. Doch laten jullie je a.u.b. niets wijs maken. Want om waarlijk gelukkig te worden, moet je eerst je ongeluk leren kennen. Want eerst als je je ongeluk leert kennen, wat hierin bestaat, dat je buiten God ligt, dan ga je het geluk zoeken, dan zoek je met de Heere in het reine te komen. Dan ga je eerst echt bidden. Dat kun je ook zien in het leven van onze briefschrijver Paulus.

Toen de Heere hem staande hield, weet je wat toen zijn eerste gebed was?

Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? Hij, die het altijd gedacht had te weten, wist het niet meer en daarom vroeg hij het aan de Heere. Hij, die altijd zijn eigen wil volbracht had, zag nu in, dat zijn wil gans verdorven was. En daarom vroeg hij nu naar de wil des Heeren. Dat is er een bewijs van dat zijn wil was veranderd. Dat is een van de eerste kenmerken van de wedergeboorte. Dus willen jullie weten of dat zo noodzakelijke wonder ook in jullie leven al heeft plaats gevonden, vraag je dan maar af, wat nu eigenlijk je diepste begeren is. Wil je je eigen wil, je eigen zin, je eigen mening volgen en dan met lust, of wil je de wil des Heeren volbrengen. Is het je hartelijke begeerte om naar zijn wil te leven? Heb je lust, heb je er zin in om de Heere te vrezen, omdat de Heere dit ze waard is, dan is dit een vrucht van het wonderbare werk der wedergeboorte in je hart, al durf je het er zelf nog niet voor te houden.

Als Paulus gezegd had, dat hij nu gelukkig was, omdat hij naar de wil des Heeren had gevraagd, dan zou hij geschrokken zijn, omdat hij het zelf zo helemaal nog niet zag. Hij gevoelde zich veeleer ongelukkig. Daarom is het bij dat ene gebed in zijn leven niet gebleven. Neen, het woord „bidden” (mijn gebeden) staat in de tekst in het meervoud. Dat wil zeggen dat hij na dat eerste gebed nog heel veel gebeden heeft. Denkt maar aan zijn verkeer in Damascus. Hij was daar drie dagen, terwijl hij niet at of dronk, maar hij vastte en bad. Heel zijn leven is een biddend leven geweest.

Het gebed wordt wel eens genoemd: De ademtocht van de ziel. Misschien hebben jullie deze uitdrukking ook wel eens gehoord. En zo niet, dan hoop ik toch dat jullie hem nu zullen begrijpen. Als een mens, dat wordt er mee bedoeld, geen adem zou kunnen halen, dan zou hij stikken. Want zonder adem kan niemand leven. Nu zo is het met een geestelijk levend mens. Als die niet zou kunnen bidden, dan zou hij geestelijk dood gaan. Daar heeft natuurlijk een geestelijk dode geen last van, doch een geestelijk levende wel.

Paulus heeft zich in zijn leven gehouden aan zijn eigen woorden, die hij eens de Thessalonicensen heeft voorgehouden: Bidt zonder ophouden. Hij zei dit niet alleen tot anderen, tot hun bestwil, maar hij bracht dit ook zelf in praktijk. Doen jullie dat ook, jongens en meisjes? Daar behoef je niet voor op bepaalde plaatsen te zijn, b.v. in de kerk, of op een gezelschap of op een zolderkamertje. O zeker, daar kan het ook, en daar gebeurt het ook. Maar het kan ook op andere plaatsen. Ik denk b.v. maar weer aan Paulus. Toen hij schreef: Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden, toen bevond hij zich in de gevangenis te Rome. Nu behoef je natuurlijk ook niet in de gevangenis te zitten, om tot bidden te komen. Hoewel de Heere soms ook wel mensen in de gevangenis doet belanden, om het bidden te leren.

Ik bedoel er alleen dit maar mee te zeggen, dat men overal bidden kan. Dat kan ook op school, op kantoor, op de fabriek, zelfs onder je werk door. Een ieder die de Heere aanbidt in geest en waarheid, waar dit dan ook gebeurt - zie er Joh. 4 : 21-24 maar op na - die is de Heere welangenaam.

Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden. Als Paulus bad, dan deed hij dat niet alleen voor zichzelf. Hij dacht in zijn bidden ook aan Filemon en de zijnen. Paulus was dus in zijn bidden geen egoïst. Dat is, dacht ik, ook een zaak om over na te denken. Wij denken in ons bidden zo menigmaal alleen aan onszelf. Zulke gebeden worden „zelfzuchtige gebeden” genoemd. Als ik het maar heb, en dan laat de hele wereld mij koud.

Het is naar de eis van Gods Woord dat we ook

voor elkander zullen bidden. Zie maar Jac. 5 : 16. Het ware bidden voor elkander geschiedt vanuit de gemeenschap met het Hoofd de Heere Jezus Christus. Al de leden van het lichaam, de Kerk, zijn elkanders leden. En die hebben elkander nodig. De hand kan tot de voet niet zeggen: Ik heb u niet van node enz. Werd dit meer waarachtig verstaan. Er zou minder tegen elkander gezocht worden en meer voor elkander gebeden worden. De gemeenschap der heiligen zou dan meer tot openbaring komen. Daar zou dan van de Kerk een goede reuk uitgaan. Een reuke des levens ten leven en niet des doods ten dode.

Nu moet men niet alleen voor de ware leden bidden, zoals Paulus op het oog had, toen hij aan Filemon schreef, doch we moeten voor alle mensen bidden. Ik denk hier in het bijzonder aan een brief, die ik laatst van een Bewaarder-Pand-lezer uit het Noorden, in handen kreeg. Die man, en ik neem aan ook zijn vrouw, hadden nog al wat moeite met de kinderen. Als ik het goed begrepen heb, dan studeerden de kinderen en groeiden zij in kennis de ouders boven het hoofd. Met als gevolg dat zij het natuurlijk veel beter weten dan die "achterlijke" ouders. Zij gingen de brede wegen op, tot smart van hen, die alles voor hun kinderen gedaan hadden, om hen een plaats in het leven te doen innemen. Dergelijke verhoudingen komen helaas maar al te veel voor. Dit geeft menig ouderpaar veel verdriet. Alle waarschuwingen worden dan in de wind geslagen of met een "lachertje" afgedaan. Zo iets is natuurlijk vreselijk. Op het onderdanig zijn aan de ouders is altijd, naar het Woord van God, nog een zegen verbonden. Terwijl op het ongehoorzaam zijn aan de ouders een vloek rust. Want wie vader of moeder vloekt, diens lamp zal uitgeblust worden in dikke duisternis. Ik zou die ouders willen raden, als ze geen weg meer met hun kinderen weten, om de weg naar Boven te zoeken, zolang die nog open is. Want het is mogelijk dat ook die afgesneden wordt. Wanneer zij namelijk zonden bedrijven tot de dood, zoals Johannes, de apostel der liefde nog wel, daarover schrijft in één van zijn brieven. Maar zolang dat niet gebeurd is, en dat kan ik niet uitmaken, zoekt dan het aangezicht des Heeren geduriglijk, ook al wordt het resultaat niet dadelijk gezien. Hiskia had ook een zeer verkeerde zoon. Hij heeft als een Godvrezende vader, daar kunt u wel van overtuigd zijn, alles gedaan, om zijn zoon Manasse in het rechte spoor te krijgen. Doch hij heeft er zelf nooit iets van gezien. Toen Manasse 12 jaar oud was stierf zijn vader, en de zoon ging voort op zijn heilloos pad, zoals nog nooit iemand voor hem het bewandeld had. Doch dit alles stond de Heere niet in de weg, om Manasse toch te bekeren. En dan niet dank zij de gebeden van Hiskia. Want die moest met zijn gebeden er buiten vallen. Toch is hij mede bekeerd op het gebed van zijn vader. Zo weten wij nooit wat de Heere doen zal. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. En Hij maakt uiteindelijk in alles Zichzelf groot.

Ik zou verder alle "eigenwijze" kinderen willen zeggen, die het beter weten dan hun "domme" ouders, weest niet wijs bij uzelf, maar vreest de Heere en dankt Hem voor alles wat Hij u in uw ouders gaf. En weest hen onderdanig, in alles wat goed en recht is. Daar wil de Heere Zijn zegen op doen rusten. Bedenkt kinderen, hoe ouder je wordt, hoe meer je tot de ontdekking komt, als je tenminste nog enig menselijk gevoel over houdt, dat je "domme" ouders toch echt zo dom niet waren. Ze hebben je in "liefde" zoeken te leiden, en dat is nu juist datgene wat "eigenwijze" kinderen ontbreekt. Liefde is een groot goed. De liefde is uit God. Zoekt ze bij Hem. En waar liefde woont, gebiedt de Heere Zijn zegen Met hartelijke groeten van jullie aller vriend,

Ds. H.C. v.d. Ent.

BOEKBESPREKINGEN

JONG GESTORVEN HELDEN
door John G. Veenhof, Uitgeverij G. Kool-Veenendaal.

Dit boek bevat een aangrijpend verhaal. Het is een oorlogsboek over een zware mitrailleurgroep in de meidagen van 1940 op de Grebbeberg. Het gaat in hoofdzaak over vijf vrienden, van wie er twee de oorlog overleefden. De schrijver zegt in een kort Voorwoord: De gebeurtenissen betreffende de strijd in de Grebbelinie, hier beschreven, hebben werkelijk plaats gevonden. Doch op uitdrukkelijk verzoek van twee oudstrijders, die mij de gegevens voor dit verhaal ter beschikking stelden, zijn de plaatsen van handeling en

hun namen gefingeerd. Voorts is gebruik gemaakt van een aantal gegevens van ooggetuigen, die mij in staat stelden, het geheel als verhaal te kunnen afronden. Het was bekend, dat er in de Grebbelinie heldhaftig gevochten is. Dit boek laat er ons iets van zien hoe moedig onze jongemannen zich gedragen hebben. Het is goed, dat we dat niet vergeten en dat ook nu jonge mensen daar kennis van nemen. Er is al een tweede druk verschenen, wel een bewijs, dat dit boek de aandacht trekt. Het heeft geen bijzondere aanbevelingen nodig. Het boek is voorzien van illustraties van de schrijver zelf. Het telt 142 blz. en kost f 16,90.

B.

ORANJEKALENDER 1978

Met instemming van de Koninklijke Familie geeft Pro Juventute thans zijn 31e kalender uit.

Naar U wel zult weten verschijnt deze Oranjekalender ten bate van het werk voor jeugd en gezin. Onder het motto: GEEF DE JEUGD EEN KANS.

Verdere bijzonderheden met betrekking tot de ORANJEKALENDER 1978:

- ☆ Exclusief, want verscheidene foto's zijn „uit particuliere bezit" en nog niet eerder gepubliceerd;
- ☆ Voor relaties in het buitenland komt er weer een Oranjekalender uit met een viertalig calendarium: Frans, Duits, Engels en Spaans. De onderschriften van de foto's zijn in het Engels.
- ☆ Verkrijgbaar bij alle Verenigingen Pro Juventute/Stichtingen voor Jeugd en Gezin en het landelijk besteladres: à f 5,95 (verzendkosten f 2,— extra): Kalenderactie Pro Juventute-Postbus 7101, 1007 JC Amsterdam Postgiro 51 74 00 telefoon 020 - 790949.

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

STICHTING HULP AAN PAPOEA'S IN NOOD

Aan allen, die niet willen vergeten.

VERGETEN AARDE

Jan van Echoud gaf in 1951 deze titel mee aan zijn boek over Nieuw Guinea. Wij pakken een paar regels op uit zijn voorwoord:

Voor Nieuw Guinea bestond geen tijd; Nieuw Guinea bleef in de duisternis der tijden zichzelf gelijk. Zijn sterrenhemel omspant hetzelfde beeld als eeuwen geleden. Een boom viel om door ouderdom, een nieuwe groeide op; een mens stierf, een nieuwe werd geboren; het beeld veranderde niet.

Vijftien eeuwen van onze christelijke jaartelling verliepen, voordat de Papoea ontdekt werd door de westelijke wereld. En nogmaals driehonderdvijftig jaren gingen voorbij, voordat de eerste predikers de boodschap van het Licht in zijn duisternis kwamen brengen. Wij hebben verantwoordelijkheid gedragen voor de Papoea, lange tijd. We deden hem onrecht door hem te vergeten.

De Papoea heeft vol vertrouwen zijn toekomst in onze handen gelegd. Hij verwacht van de Nederlander dat deze hem op de weg zal voeren, die leidt naar ontwikkeling en voorspoed. Hij verwacht dit van ons, zoals een kind naar vader opziet.

VERGETEN VOLK . . .

De geschiedenis is verder gegaan. Jan van Echoud schreef zijn woorden tegen de achtergrond van een politiek tijdsbeeld waarin Nederland mogelijkheden had om samen met de Papoea's verder te komen. Het is buiten de Papoea's om gegaan dat Nederland zich toch terugtrok. Al vijftien jaar zucht het volk onder de bezetter.

Een Papoea vraagt ons:

Als u nog ergens tot de mensen in Nederland kunt doordringen, zeg ze dan, dat wij geen tijd meer hebben. Steeds meer Papoea's worden uit hun baan gedrukt. Hoe kunnen we elkaar nog helpen als er geen inkomsten meer zijn? Er komt ook al geen water meer uit de kranen. Voor onze zieken is er geen dokter en de medicijnen zijn peperduur. Aan wie kunnen wij anders iets vragen? De Nederlanders waren onze vrienden

Zo ziet de haast wanhopige Papoea naar ons „zoals een kind naar vader opziet".

GEEF EEN TEKEN VAN LEVEN . .

Het is straks weer Kerstfeest. Het Licht schijnt overal. Gods genade is er toch niet zonder onze barmhartigheid? Maar dan komt allereerst de Papoea. Hij was één van de onzen en hij is het als mens gebleven. Zijn nood, onze nood; in een solidariteit die in liefde is gevat en naar die maat geeft. En vertrouw 't:

UW PAPOEAFONDS BRENGT UW HULP VERDER

INDIA, land van tranen

Duizenden doden zijn de stille getuigen van de ramp, die India heeft getroffen. Ongetelbaar zijn de velen, die in grote nood verkeren. In de staat Andhra Pradesh zijn honderden kinderen via Stichting „Woord en Daad" financieel geadopteerd. Tevens worden hier veel lepra-patiënten door onze bemiddeling verzorgd. Ook in de staat Kerala worden enkele projecten via „Woord en Daad" gesteund. Ons bestuur vraagt Uw voorbede, alsmede steun voor de mensen in deze gebieden.

Geef een beker koud water bij die zee van tranen.

Stichting Reformatorische Hulpactie „Woord en Daad", giro 30.20.900, Velp (G). Met verm. Hulp India.

Zoekt U alleen verantwoorde boeken Kom dan bij boekhandel Kool zoeken

Dus niet langer gezocht, Daar al uw boeken gekocht.

Wij leveren en verzorgen gaarne al uw in-tekeningen van al uw

- ★ Boekwerken - Bijbels - Psalmboeken, (uitsluitend Statenvertaling) - Houtbrandteksten - Tegels - Houtsnijwerk - Boekenleggers, enz. enz.

UITGEVERIJ - BOEKHANDEL

KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal - Tel. 08385 - 13978 - Postbus 177 - Antwoordnummer 77
Giro 280572 - Bankrek. Rabobank Veenendaal
Rek. nr. 36.51.10.191.

HOTEL

DREYEROORD - OOSTERBEEK

Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit" - en mijnheer zich „thuis" voelt.

TALRIJKE

DANKBETUIGINGEN

ontvangen wij van hen die ten einde raad één van onze meer dan 40 verschillende kruidenrecepten bestelden, o.a.

eczeem, galsteen galaandoening hoge bloeddruk, hoofdpijn, ischias, koorts, kriebelhoest, laxeer, migraine, vermagering, zenuwen enz. enz.

Alle soorten zijn verpakt in kuren voor een maand

à f 12,50

(verzendkosten inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk welke soort U wenst.

NIEUW !!!

De soorten vermagering, zenuwen en vochtafdrijvend, nu ook in tabletvorm
Maandkuur f 15—

Drogisterij

SIKKING

Barvoetestraat 5
Haarlem
Tel. 023 - 312882
Giro 190609